

יהי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

דורנו זה - דור השלישי לאדנ"ע ולתלמידיו
חיילי בית דוד, שבו מסתיימת ונשלמת
עבודתם של חיילי בית דוד להביא את
הגאולה בפועל ממש ע"י דוד מלכא משיחא

ראה ע"י 4

ערב שבת קודש פ' דרא, כ"ה מ"ח
ה'תשס"ד

תעב

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש
לכ"ק אדמו"ר שליט"א
מלך המשיח

לזכות

החיילת ב"צבאות השם" פרייזל חדוה בת חוה פייגל תחי
ליום הולדתה הרביעית לאוישיט,
ביום י"ד מ"ח, הי' תהא שנת סייעתא דשמיא

זהבה בת חוה פייגל תחי

לרגל יום ההולדת שלה, ח"י מ"ח, הי' תהא שנת סייעתא דשמיא

ולזכות אחי' ואחותה שיחיו

ולזכות אביהם

הרה"ת ר' אלחנן הלוי בן אסתר שיינדל שיחי

לרגל יום ההולדת שלו, ט"ז מ"ח, הי' תהא שנת סייעתא דשמיא

נדפס ע"י זוגתו ואמם

מרת חוה פייגל תחי שגלוב

בחסות:

'קרן המיליון'

שע"י 'מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח'

ב"ה

3 דבר מלכות

כל הפעולות חדורות בעניני משיח וגאולה / קטעים משיחת ש"פ וירא ה'תשנ"ב

7 זמן הגאולה

בעל יום ההולדת חזה ברוח קדשו את המעמד ומצב דימינו / הזמן הנוכחי באור הגאולה

10 ניצוצות של משיח

זוהי "מלחמת בית דוד" בימינו אלה / קטעים קצרים ופתגמים בעניני גאולה ומשיח

12 המעשה הוא העיקר

שלא ישאר אפילו יהודי אחד שלא יצעק "עד מתי" / הוראות למעשה בפועל

14 כתי"ק - פרסום ראשון

מתי היתה ברית בין הבתרים / צילום נדיר ומיוחד ממענה הרבי לשאלה בפרש"י בפרשתנו

מערכת "יחי המלך"

במסגרת: "מטה משיח" שע"י "אגודת חסידי חב"ד" באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אד"ש מה"מ
יוצא-לאור על-ידי: תלמידי ה"קבוצה", "חיילי בית דוד", ישיבת תות"ל המרכזית, "בית משיח" 770
סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213 • טל': 347-267-1757
סניף ארץ הקודש: ת.ד. 966 קרית שמואל, מיקוד: 26109 • טלפקס: 8715-770 (04)
דואר אלקטרוני: yechy@neto.bezeqint.net • אינטרנט: http://www.torah4blind.org

I

ק"פ

יום ראשון כ"ו מרחשון תש"ח
לכ"ק אצמ"ח שליט"א
שלום וברכה!

ג"כ איך ה'ק"ב א' א'ט"ן יב"א"ף הא' ז' פארהיינג'ן א'ז'ב'ן רב'צ'ן א'ז'ב'ן א'ט"ן
און א'יך ק'זן ג"ה ר'ז'ן ז'י שו'ח'ת ק'ר'ש' א'ין ר'ב'ן א'ט"ט"א און ס' ג'י'ט מ'יר א'
ז'י'ח'ת פ'א'ר ז'י א'י'נ'ד א'ל'ק'.

איך ה'ק"ב א'ט"ט"א פ'ר'ז'ט ד'ע'ם ר'ב'ן א'ט"ט"א א' ז'א'ן א'י'ס ס'ט'א' מ'יר נ'י'ס'ט ק'א'ג'
ב'ן ד'ע'ם ש'ת'מ'י'פ'י'ה ח'ו'ד'ש כ'פ'א' ס' ח'י'ס'ה.

א'ין ד'ע'ם ח'ס'ד'ר א'ו'י'ל ד'ע'ם ר'פ'י' ב'ין ס' ו'י'ט'א ק'ל'מ'י' צ'ו'י'ס'ח'ס ה'א'ט' ד'יר ר'ב' א'ט"ט"א

ד'ע'ר'מ'א'ט' א'ל' א'כ'ר'ה'ת' א'ק'ו'י' א'י'ז' א'י'ו'ו'ן ק'ן ז' ש'נ'ה ג'ס'ת' ג'י'ח'ת ב'ית ה'ב'ר'י'ת

א'י'ס'ט' א'ון א'ו'י'ט' ד'יר ד'יר א'ל' ג'י'ח'ת ב'ין ה'ב'ר'י'ת א'ל' ג'י'ח'ת א'י'ך מ'א'ח'ט' ס'ז'י'ם א'ל'ס' ד'יר ב'ין
ה'א'ט' ה' ג'ד'ע'א'ט' צ'ו' א'ל' א'ל' ש'כ'ר'ק ה'ה'ב'ר'י'ת א'י'ז' א'ד'ו'ק' א'ז'א' מ'ע'ק ז'מ'ן ב'ין מ'א'ח'ט' ס'ז'י'ם
א'ו'י'ט' ו'י' ק'י'ת'ן מ'ז'ן ז'א'ל'ן א'ל' ה'ה'ר'ת' א'ו'י' א'ין ג'ד'ו'י'ל'ן ז'א'ל'ן א'ז'י' א'י'ו'ו'ן ג'ס'ת' ז'י'י'ד' ל'א'ר'ב'
א'י'ז' ג'י'ח'ת א'ל' ק'י'ט' ב'ין ה' א'ט"ט"א.

א'י'ז' מ'יר נ'י'ס'ט' ה'ר'ב' א'ל' ז'י'ל'ן א'ון ז'י'ש'ק'ו'ן ב'ין ז'י' י'א'ה'ר א'ין ד'יר ס'ד'ר ה'ת'נ'י'ת'.

א'י'ך ה'ק"ב ז'א'ן ג'ד'ק'ק'ט' א'ין א'ו'י'ט' ש'מ'ח'ת' ס' ה'א' א'ל'ו'י' ד'יר ס' ז'א'ל'ט' א'י'ה'י' מ'ק'י'ף

ש'ל'ש'י'ת' ש'נ'ה א'ו'י'ד' מ'א'ח'ט'נ'ה א'כ'ר' א'ון ר'פ'י' א'ל' ג'ס'ת' א'י'ז' מ'א'י'ג'ת' י'צ'ח'ק' א'י'ז' ג'י'ח'ת

ה' ש'נ'ה א'ון ג'י'ח'ת ג'י'ח'ת ה'ב'ר'י'ת' א'י'ז' ג'ס'ת' א'ון ס'ז'י'ם פ'ר'י'ד' א'ין ס'פ'ת' ח'ט'י'ת'

ז'א'ל'ט' א'ל' א'ל' א'ל' ג'י'ח'ת ב'ין ז' ש'נ'ה ג'ס'ת' ה'ר'ב' ה'ב'ר'י'ת' א'כ'ר' א'ט"ט"א ד'ס'ד'ר

ז'ו'י'ת' א'ו'י'ט' ד'ע'ם א'י'ז' פ'א'ר'ט' א'נ'ד'י'ק' א'ל' א'ז'י' ו'י' ס'ט'י'ס' א'ין א'כ'ר' א'י'ך ב'ין

ז'ה' ב'ס'ת' ז' א'ל' א'ל' א'ל' ג'י'ח'ת ב'ין 75 ש'נ'ה ג'ס'ת' מ'ח'ר'ן, א'ל' ז'י'ד'

ה'ר'ב'ת' ב'ין ה'ב'ר'י'ת' א'ל' א'ל' א'ל' ד'ע'מ'ו'י'ס' ג'י'ח'ת ב'ין ז' א'ל' ג'י'ח'ת פ'א'ל'

ד'ע'ם נ'ס'ו'ן ב'ין א'כ'ר' א'י'ך. א'ין מ'ק'ד'ש' (מ'א'ח'ר'ת' ק'ת'י'ב'ה).

ז'י'ד'ו'י'ט' ג'ס'ת'י'ת' ז'ה'י'ל' ד'ח'ר'ו'ל' ה'ז'מ'ת' ח'ז'ק'ת' י'ס'ר'ה'ל' (ב'י' א'כ'ר'ה)
ז'י'ד'ו'י'ט' ג'ס'ת'י'ת' ז'ה'י'ל' ד'ח'ר'ו'ל' ה'ז'מ'ת' ח'ז'ק'ת' י'ס'ר'ה'ל' (ב'י' א'כ'ר'ה)
ז'י'ד'ו'י'ט' ג'ס'ת'י'ת' ז'ה'י'ל' ד'ח'ר'ו'ל' ה'ז'מ'ת' ח'ז'ק'ת' י'ס'ר'ה'ל' (ב'י' א'כ'ר'ה)

מתי היתה ברית בין הבתרים ומתי יצא אברהם אבינו לחרן

בקשר עם פ' השבוע, הבאנו צילום נדיר ומיוחד (מוקטן במקצת) ממענה כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על שאלה שהפנתה לו אחת מהמשתתפות בהתוועדות ש"פ וירא ה'תשמ"ג אודות פרש"י בפרשתנו (טו, א) (הקטע המדובר נדפס ב'התוועדויות' תשמ"ג ח"א שיחת ש"פ וירא סל"א ואילך)

להלן פענוח מענה כ"ק אד"ש מה"מ בתי"ק (בא בהדגשה):

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א סימן את התיבות "לויט דער דעה אז ברית בין הבתרים איז געווען נאך מלחמת סדום, וואָס דערפאר האָט ה' געזאָגט צו אברהם אבינו שכך הרבה וכו', איז א דורך אַזא משך זמן פון מלחמת סדום", וכן את התיבות "און רש"י איז מסביר אז מלידת יצחק איז געווען ת' שנה און ברית בין הבתרים איז געווען 30 יאָר פריער", וכתב בצדס:

כך מפורש ברש"י טו, א.

בסוף העמוד סימן כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א את התיבות "ברית בין הבתרים", וכתב למטה:

מפורש בכתוב שהי' בארץ הזאת - בארץ ישראל [כי לדעה זו יצא ב' פעמים מחרן] כי בפעם הא' שיצא מחרן הלך אתו לוט וכו' ונשבה, ואח"כ ברית ביה"ב (בעלי התוס' ר"פ לך).

המדור מוקדש לעילוי נשמת ר' שלמה הכהן ב"ר ישראל מרדכי הכהן ע"ה איידלמן נלב"ע ביום ב' סיון ה'תש"ס - לסדר ואתם תהיו לי ממלכם כהנים וגוי קדוש יה"ד שיקיים היעוד 'הקיצו ורננו שוכני עפר' והוא בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש

כל הפעולות חדורות בעניני משיח וגאולה

בימינו אלו נתבטלו כל המניעות והעיכובים כו', וכיון שכן, ישנה (לא רק המציאות דמשיח, אלא) גם ההתגלות דמשיח, ועכשיו צריכים רק לקבל פני משיח צדקנו בפועל ממש! • וכיון שכן, מובן, שכל הענינים וכל הפעולות חדורים בעניני משיח וגאולה, כולל גם באכילתו ושתיתו, שמשתוקק לסעודה דליתן ושור הבר ויין המשומר, עד כדי כך שגם לאחר הסעודה נשאר רעב לסעודה דליתן ושור הבר ויין המשומר • קטעים משיחת ש"פ וירא, ח"י מר-חשון ה'תשנ"ב - מוגה

בהענין ד"וירא אליו ה'" (לא רק בנוגע לעצמו⁴, אלא גם) אצל כאו"א מישראל, כמודגש בהחידוש שלו ביסוד ישיבת תומכי תמימים⁵, ישיבה⁶ שלומדים בה "תורה הנגלית ותורת החסידות תמימה"⁷, ובאופן שלימוד תורת החסידות הוא "בעיניו הטוב להבינה ולהסבירה לעצמו כלימוד הסוגיות בגליא שבתורה"⁸, ש"החסידות יבינו כמו שמבינים ענין בנגלה"⁹ - שע"ז נעשה (מעין דוגמת)

[. .] ובה ניתוסף עילוי מיוחד בדורות האחרונים - שנתגלתה סגולתו המיוחדת של כ"ף מרחשון (שמתברך משבת פרשת וירא ח"י מרחשון) בהולדת אדנ"ע ביום זה (בשנת כתר"א¹), שבו "מזלו גובר"²:

מעניניו העיקריים של אדנ"ע - כפי שראו כבר בקטנותו, כמארז"ל "בוצין בוצין מקטפי' ידיע", ועאכו"כ לאחר שנתגדל ועד שנתמנה לנשיא בישראל³ - ההשתדלות המיוחדת

ה"ש"ת ע' 26. תש"ג ע' 63. תש"ה ע' 85).
 (5) להעיר מהשייכות ד"תמים" למצות מילה - כמ"ש "התהלך לפני והי' תמים" ע"י המילה (לך לך יז, א ובפרש"י).
 (6) מלשון "יושב ועוסק בתורה", היינו, שהעסק בתורה גם בפנימיות התורה הוא באופן של התיישבות.
 (7) שיחת ליל שמח"ת תרנ"ט - "התמים" ח"א ע' כה. ועוד.
 (8) שם ע' כג.
 (9) שם ע' כד.

(1) שיש בזה שני כפ"ן, שהוא רומז לכתרא עלאה (קונטרס "חנוך לנער" ע' 8).
 (2) ירושלמי ר"ה פ"ג ה"ח, ובקה"ע שם.
 (3) לאחר הסתלקות אביו, אדמו"ר מהר"ש ב"ג תשרי תרמ"ג* - שבשנה זו התחילה שנת המאה ועשר להתחלת נשיאותו.
 (4) כמודגש גם בפתגמו הידוע שכאשר יושב בחדרו ולומד "לקוטי תורה" אזי "ידעתיו היותיו" (ראה סה"ש * ולהעיר שהמאמר הראשון שאזר ברבים (בלייל ב') דחג הסוכות תרמ"ג) הוא ד"ה כתר יתנו לך (קונטרס "חנוך לנער" ע' 11).

הענין ד'וירא אליו ה'', שעניני אלקות המתבארים בתורת החסידות¹⁰ ("דע את אלקי אביך"¹¹) באים בראיית עיני השכל.

ועוד הוא העיקר – שזוהי ההכנה לגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו¹², שאז יהי לימוד פנימיות התורה (ידיעת אלקות) בתכלית השלימות, כמ"ש¹³ "ישקני מנשיקות פיהו", "שיהי' הדיבור עמנו פה אל פה"¹⁴, כיון ש"תורה חדשה מאתי תצא"¹⁵, "מאתי" ממש, ולימודה יהי' באופן ש"לא ילמדו עוד איש את רעהו גו' כי כולם ידעו אותי"¹⁶, ויתירה מזה, באופן של ראי', "וירא אליו ה'', ויהיו עיניך רואות את מורידך", בראי' חושית.

וגם ענין זה מודגש בפעולתו של אדנ"ע ביסוד ישיבת תומכי תמימים – כמבואר בשיחתו הידועה¹⁷ בענין "כל היוצא למלחמת בית דוד", שתלמידי תומכי תמימים הם "חיילי בית דוד" שיוצאים למלחמת בית דוד נגד אלו "אשר חרפו עקבות משיחך"¹⁸, ובלשון הרמב"ם בהלכות מלכים ומלחמות ומלך המשיח¹⁹: "לחם מלחמות ה'' עד ש'נצח', כמרומו גם בהמשך הכתובים ד"אשר חרפו עקבות משיחך" – "ברוך ה' לעולם אמן ואמן"²⁰, ש"אמן" (ועאכו"כ ב"פ אמן) מורה

על הנצחון במלחמה²¹, שע"י נעשה ביאת וגילוי דוד מלכא משיחא בפועל ממש.

ובהדגשה יתירה בדורנו זה – דור השלישי²² לאדנ"ע ולתלמידיו חיילי בית דוד, שבו מסתיימת ונשלמת עבודתם של חיילי בית דוד להביא את הגאולה בפועל ממש ע"י דוד מלכא משיחא, וכדברי כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו בחיים חיותו בעלמא דין שכבר נסתיימה ונשלמה כל העבודה, ועומדים מוכנים לקבלת דוד מלכא משיחא, ועאכו"כ לאחר המשך העבודה דחיילי בית דוד בהפצת המעיינות חוצה במשך ארבעים שנה, באופן ש"נתן ה' לכם לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמוע"²³.

ובדורנו זה נמצאים כבר בשנת הצדיק – לאחר סיום שנת הפ"ט, הקשורה עם מזמור פ"ט, שסימו וחותרו "אשר חרפו עקבות משיחך", "ברוך ה' לעולם אמן ואמן", גמר הנצחון דמלחמת בית דוד, ומתחילה התקופה השייכת למזמור צדיק, שסימו וחותרו "ויהי נועם ה' אלקינו עלינו גו' ומעשה ידיו כוננהו", דקאי על בית המקדש דלעתיד²⁴, "מקדש אדני-כוננו ידך"²⁵.

. . . ויש להוסיף, שכיון שחודש מרחשון

ומבקשים בני" על ביאת המשיח, ועד כדי כך, שאפילו משה רבינו ביקש על זה – "שלח נא ביד תשלח" ("ביד אחר . . . שאין סופי להכניסם לארץ ולהיות גואלם לעתיד")⁶, כלומר, משה רבינו ביקש שהגאולה ממזרים תהי' ע"י "גואלם לעתיד", משיח צדקנו, ועאכו"כ בספר תהלים של דוד המלך – ריבוי תפלות ובקשות על הגאולה.

והגע עצמך:

אם בזמנו של משה רבנו הי' צורך בביאת המשיח, גם כאשר בני" היו במדבר, כשהקב"ה נתן להם כל צרכיהם מן המוכן (ואם היו רוצים, היו יכולים להיות מנותקים לגמרי מאומות העולם) – בזמן הגלות, כשישנם "מלכיות שאינן מניחות להם לעסוק בתורה ובמצוות כהוגן", "החושך יכסה ארץ וערפל לאומים"⁷, ובפרט חושך כפול ומכופל דעקבות משיחא, לאחרי שכבר "כלו כל הקיצין"⁸ – בודאי ובודאי מורגש הצורך וההכרח הכי גדול דביאת המשיח תיכף ומיד!

ומכיון שכן, צריכים לראות שכל ישראל יצעקו "עד מתי", עד שלא ישאר אפילו יהודי אחד שלא יצעק "עד מתי", ואז, בודאי, ממלא הקב"ה תפלתם ובקשתם של ישראל, "הן אל כביר ולא ימאס"⁹, באופן ש"מיד הן נגאלין"¹⁰.

[כ"ק אדמו"ר שליט"א התחיל לצעוק "עד מתי", וכל הקהל אחריו, ואח"כ אמר כדי לשלול ענין של עצבות – יצעקו "עד מתי" מתוך ניגון (וניגנו "עד מתי")]

(משיחת פ"פ וירא ט"ו מרחשון ה'תשמ"ח - בלתי מוגה)

(6) שמות ד, יג ובפרש"י. (9) איוב לו, ה. ברכות ת, רע"א. שו"ע אדה"ז או"ח רסנ"ב, וסו"ס קא. (7) ישעי' ס, ב. (10) רמב"ם הל' תשובה פ"ז ה"ה. (8) סנהדרין צז, ב.

המדור מוקדש לעיני אורי אהרן יואל בן יוסף ארי' לייב ז"ל – נלב"ע ביום ב' טבת ה'תשכ"ב ולעילוי נשמת פאולין רות בת ר' יצחק ע"ה – נלב"ע ביום ב' דחה"ש, ז' סיון ה'תש"ס יה"ד שתיכף ומיד ממש יקויים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה ולזכות כל משפחתם שיחיו – לברכות עד בלי די

ואילך. סה"ש תש"ב ס"ע 141 ואילך. (18) תהלים פט, נב. (19) ספ"א. (20) שם, נג. (21) ראה נזיר בסופה. וש"נ. (22) להעיר ממש "עטרת זקנים בני בנים" (משלי יז, ו. וראה אבות פ"ו, ה. ב"ר פס"ג, ב). "לא ימוש מפיק ומפי זרעך ומפי זרע זרעך גו' מעתה ועד עולם" (ישעי' נט, כא. וראה ב"מ פה, א). (23) תבוא כט, ג. (24) מדרש תהלים עה"פ. (25) בשלח טו, יז.

(10) ובפרט במאמרי החסידות שלו, שבהם בולט ומורגש ביותר הרחבת הביאור בהבנה והשגה, ועד שנקרא ע"י חסידים הראשונים בתואר "הרמב"ם של תורת החסידות" (לקו"ד ח"ב קצו, א. וראה גם ספר- השיחות תנש"א ח"א ע' 117-18). (11) דה"א כ"ח, ט. וראה תניא קו"א קנו, ב. ועוד. (12) ראה אגה"ק דהבעש"ט הידועה – כש"ת בתחלתו. ובכ"מ. (13) שה"ש א, ב ובפרש"י. (14) צרור המור עה"פ. (15) ישעי' נא, ד. ויקר"פ פ"ג, ג. (16) ירמי' לא, לג. (17) שיחת שמח"ת תרס"א – לקו"ד ח"ד תשפז, ב

שלא ישאר אפילו יהודי

אחד שלא יצעק "עד מתי"

ישנם המתעטפים ב"איצטלא של משי" ("זיידענע זופיצע"), וטוענים, היתכן שעבודת השליחות תהי' בשביל לפעול ביאת משיח – הרי זו עבודה "שלא לשמה"¹, "על² מנת לקבל פרס"³!

הן אמת שאין כוונתו בשביל חיי העוה"ז כו', אלא, בשביל ענין הכי נעלה, ביאת המשיח, אבל, סוכ"ס הרי זה "על מנת לקבל פרס", ואדרבה – "פרס" הכי גדול!

והמענה לזה – בדברי הרמב"ם:

אודות היעודים הגשמיים שבתורה, "אם בחוקותי תלכו וגו' ונתתי גשמיכם בעתם גו"⁴ – מבאר הרמב"ם⁵ שאין זה בגדר של שכר, כי אם, ש"הבטיחנו בתורה . . . יסייד ממנו כל הדברים המונעים ידינו מלעשותה . . . וישפיע לנו כל הטובות המחזיקות את ידינו לעשות התורה . . . כדי שלא נעסוק כל ימינו בדברים שהגוף צריך להם, אלא נשב פנויים ללמוד בחכמה ולעשות המצוה".

וממשיך⁵, "ומפני זה נתאוו כל ישראל נביאיהם וחכמיהם לימות המשיח, כדי שינוחו ממלכות שאינן מניחות להם לעסוק בתורה ובמצוות כהוגן, וימצאו להם מרגוע וירבו בחכמה".

ונמצא, שהפעולה וההשתדלות בכל הקשור להבאת המשיח אינה בגדר "על מנת לקבל פרס", כי אם, דבר הכרחי להסרת המניעה ונתינת אפשרות לקיום התומ"צ בתכלית השלימות.

וענין זה – ההכרח דביאת המשיח בשביל שלימות העבודה דתומ"צ – הוא בהדגשה יתירה בדורנו זה.

ובהקדמה:

הצורך בביאת המשיח אינו ענין שנתחדש לאחרונה . . . שהרי, בכל הדורות מתפללים

הוא החודש הראשון לעבודה בעולם לעשות לו ית' דירה בתחתונים, ה"ה כולל גם החדשים שלאחריו, ובמילא, כ"ף מרחשון, הכתר דמרחשון, כולל גם הכתר דהחדשים שלאחריו: הכתר דחודש כסלו, שסיומו בימי חנוכה, חנוכת המזבח והמקדש²⁶, ונס השמן, שקשור גם עם פנימיות התורה, שמן שבתורה²⁷, שנתגלתה בתורת החסידות בחודש כסלו²⁸; הכתר דחודש טבת²⁹ – "ירח שהגוף נהנה מן הגוף³⁰, שרומז על ההנאה דהגוף שלמעלה, יש האמיתית, מהגוף שלמטה, יש הנברא³¹; והכתר דחודש שבט³², שהעשירי שבו יום ההילולא של כ"ק מו"ח אדמו"ר, ש"כל³³ מעשיו ותורתו ועבודתו אשר עבד כל ימי חייו . . . מתגלה ומאיר . . . ופועל ישועות בקרב הארץ³⁴; וכן הכתר דהחדשים שלאח"ז עד לסיומה של שנת הצדי"ק³⁵ במעשה ידינו כונננו", בנין ביהמ"ק השלישי ע"י המלך המשיח, "מלך מבית דוד³⁶ (ש"זכה בכתר

(26) להעיר ממ"ש במדרש (יל"ש מ"א רמז קפד) ש"בכ"ה בכסלו נגמר מלאכת המשכן ועשה מקופל עד אחד בניסן . . . ומעתה הפסיד כסלו שגמרה בו המלאכה, אמר הקב"ה עלי לשלם, מה שלם לו הקב"ה, חנוכת השמונא", ומסיים: "וכן מרחשון (שבו נשלם בנין בית ראשון ולא נפתח עד לחודש תשרי שלאחריו) עתיד הקב"ה לשלם לו" – בחנוכת ביהמ"ק השלישי שתהי' בחודש מרחשון.

ולהעיר גם מהשייכות לפרשת וירא – שבסיומה נאמר "בחר ה' יראה", ה' יבחר ויראה לו את המקום הזה להשרות בו שכינתו ולהקריב כאן קרבנות" (כב, יד ובפרש"י).

(27) ראה בארוכה אמ"ב שער הק"ש פנ"ד ואילך. ועוד.

(28) כולל ובמיוחד כ"ף כסלו שבו נשלמה הגאולה ד"ט כסלו, ר"ה לחסידות.

(29) ולהעיר, ש"ף בו הוא יום ההילולא דהרמב"ם ז"ל. שסיום וחומת ספר ההלכות שלו הוא בהלכות מלך המשיח.

(30) מגילה יג, א.

(31) ראה לקו"ש חט"ו ע' 382 ואילך.

מלכות . . . לו ולבניו . . . עד עולם³⁷) ש"בונה המקדש³⁸ – תיכף ומיד ממש . . . כיון שכבר נתקיים מ"ש³⁹ "ובקשו את ה' אלקיהם ואת דוד מלכם" (כפי שאמרנו בקידוש לבנה דחודש מרחשון⁴⁰, ובתוספת "אמן"⁴¹, שמורה על הקיום בפועל ממש⁴²).

ועוד והוא העיקר:

נוסף על המבואר לעיל שקיימת מציאותו של משיח בניצוץ משיח (בחי' היחידה) שבכאו"א משראל, קיימת גם מציאותו של משיח כפשוטו (יחידה הכללית) – כידוע ש"בכל דור ודור נולד א' מזרע יהודה שהוא ראוי להיות משיח לישראל⁴³, "א' הראוי מצדקתו להיות גואל, ולכשיגיע הזמן יגלה אליו השי"ת וישלחו כו"⁴⁴, ואילו לא היו מתערבים ענינים בלתי רצויים המונעים ומעכבים כו', ה' מתגלה ובא בפועל ממש.

וע"פ הודעת כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, משיח⁴⁵ שבדורנו, שכבר נסתיימו

(32) חודש ה"א ("עשתי עשר חודש") – שקשור עם בחי' הכתר שלמעלה מעשר ספירות.

(33) תניא אגה"ק ס"ז ו-כ"ח.

(34) ובכ"ף בו נשלמו עשר ימים (מספר שלם) להעילוי והשלימות דעשירי שבו.

(35) בהכתר דחודש ניסן – ביום עשתי עשר יום, שקשור עם בחי' הכתר (כנ"ל הערה 32).

(36) רמב"ם הל' מלכים ספ"א.

(37) שם פ"א ה"ז.

(38) שם רפ"א.

(39) הושע ג, ה.

(40) ראה סה"ש תשנ"ב ח"א ע' 66 ואילך.

(41) ר"ת "א-ל מלך נאמן" (שבת קט, ב. סנהדרין ק, סע"ב ואילך).

(42) ראה חדא"ג מהרש"א לסנהדרין שם.

(43) פ"י הברטנורא למגילת רות.

(44) ראה שו"ת חת"ס חו"מ (ח"ו) בסופו (סצ"ח). וראה שו"ת פאת השדה מע"י האל"ף כלל ע' ועוד.

(45) יחידה הכללית, שמאירה ומתגלה בנשמתו של

(4) שם פ"ט ה"א.

(5) שם ה"ב.

(1) ראה רמב"ם הל' תשובה פ"י ה"ה.

(2) ראה אבות פ"א מ"ג. רמב"ם שם ה"ד.

(3) ר"פ בחוקותי.

ונשלמו כל עניני העבודה ועומדים מוכנים לקבל פני משיח צדקנו, הרי, בימינו אלו נתבטלו כל המניעות והעיקובים כו', וכיון שכן, ישנה (לא רק המציאות דמשיח, אלא) גם ההתגלות דמשיח, ועכשיו צריכים רק לקבל פני משיח צדקנו בפועל ממש!

ובסגנון דפרשת השבוע – שצריכים רק לקבל ההתגלות ד"וירא אליו ה'", הן בנוגע לבני" (אליו), והן בנוגע לכל העולם. . בפועל ממש, בעולם העש"י הגשמי, כמ"ש "יודע כל פעול כי אתה פעלתו", שבכל דבר שבעולם יהי ניכר ש"אתה פעלתו", ועד ש"לעתיד לבוא תאנה צוחת כו"⁴⁶, וגם בדומם, "אבן מקיר תזעק"⁴⁷, ועאכו"כ בנוגע לבני" שמכריזים וזועקים "הנה אלקינו זה"⁴⁸.

וכיון שכן, מובן, שכל הענינים וכל הפעולות חדורים בעניני משיח וגאולה, כולל גם באכילתו ושתייתו, שמשתוקק לסעודה דלוייתו ושור הבר ויין המשומר, עד כדי כך שגם לאחר הסעודה נשאר רעב לסעודה דלוייתו ושור הבר ויין המשומר, ובמילא, טוען

להקב"ה שאינו יכול לקיים המצוה ד"ואכלת ושבעת וברכת"⁴⁹ לאמיתתה עד שהקב"ה יושבנו על שולחנו להסעודה דלעתיד לבוא, ותיכף ומיד ממלא הקב"ה בקשתו – בהסעודה דיום הש"ק⁵⁰ (ובפרט סעודה שלישית הקשורה עם גאולה השלישית וביהמ"ק השלישי⁵¹) פרשת וירא, כדרשת חז"ל⁵² "מאי דכתיב (בפרשת וירא⁵³) ויגדל הילד ויגמל, עתיד הקב"ה לעשות סעודה לצדיקים ביום שיגמל חסדו לזרעו של יצחק, לאחר שאוכלין ושותין. . אומר לו (הקב"ה) לדוד טול (כוס של ברכה) וברך, אומר להן אני אברך ולי נאה לברך, שנאמר⁵⁴ כוס ישועות אשא ובשם ה' אקרא".

והעיקר – שכל זה יהי בגלוי ובפועל ממש, "מראה באצבעו ואומר זה"⁵⁵, "הנה זה (המלך המשיח) בא"⁵⁶, והנה כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו ("הקיצו ורננו שוכני עפר"⁵⁷), ו"הנה אלקינו זה גו' זה הוי' קוינו לו נגילה ונשמחה בישועתו"⁴⁸, שמחת הגאולה האמיתית והשלימה בגלוי ובפועל ממש שאז מברכים עליו: "שהחיינו וקיימנו והגיינו לזמן הזה".

נשיא הדור, שכולל את כל נש"י שבדור (ראה ד"ה פדה בשלום בשערי תשובה לאדהאמ"צ פ"ב).

- (46) מדרש תהלים מזמור עג בסופו.
- (47) חבקוק ב, יא.
- (48) ישעי' כה, טו. וראה תענית בסופה.
- (49) עקב ח, יו"ד.
- (50) ששיכת להגאולה, כמ"ש בברכת המזון (דיום השבת*) "והראנו. . בנחת ציון עירך ובבנין ירושלים
- (* יוסף על החיוב הזכרת יצולכות בית דוד בבונה ירושלים" ברכת תחזון שבכל יום (ברכות נוז, ב).
- (51) ראה לקו"ש חכ"א ע' 84 ואילך. וש"נ.
- (52) פסחים קטז, ב.
- (53) כא, ח.
- (54) תהלים קטז, יג.
- (55) ראה תענית שם. שמו"ד ספכ"ג. פרש"י בשלח טו, ב.
- (56) שה"ש ב, ח. ובשהש"ר עה"פ.
- (57) ישעי' כו, יט.

המדור מוקדש לעילוי נשמת ר' מאיר ב"ר צבי ע"ה – נלב"ע ביום ד' מנ"א – שבת חזון – ה'תשס"ג יה"ר שתיכף ומיד ממש יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והוא בתוככם, בגאולה האמיתית והשלימה ולזכות זוגתו: ח'י רחל תחי' בת שפרינצא וכל ילדיהם, נכדיהם ונינים שיחיו – לברכות עד בלי די

והמענה לזה:

(א) לכל לראש – העובדה שאינו רואה בעיני בשר, אינה משנה את המציאות בפועל, כידוע המשל דכ"ק מו"ח אדמו"ר מחכמים שנוסעים בעגלה רתומה לסוסים ומדברים דברי חכמה שמחשבתם של הסוסים על התבן כו' אינה משנה את מציאותה של החכמה שבה עוסקים החכמים היושבים בעגלה.

(ב) מצינו בכמה ענינים ש"אע"ג דאיהו לא חזי מזלי' חז"י, ועד"ז בנדו"ד, ש"מזלי' חז"י הגילוי ד"וירא אליו ה'", ובמילא, פועל פעולתו גם בחלק הנשמה המלובשת בגוף, עד לפועל ממש.

(ג) ועיקר: "וירא אליו ה'" בפועל ובגלוי ממש – יהי' בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, וכל פעולה ופעולה (ובמיוחד בענין דהכנסת אורחים וגמילות חסדים ברוחניות) ממהרת ומזרזת עוד יותר את הגאולה האמיתית והשלימה, שאז יהי' "וירא אליו ה'" בפועל ובגלוי ממש.

(משיחת ש"פ וירא, ח"י מרחשון ה'תשמ"ט – מוגה)

צדיקים ללכת לקבל פני משיח צדקנו, כ"ק מו"ח אדמו"ר – תיכף ומיד

. . ועוד ועיקר – שכבר לא נשאר פנאי לדבר עוד משהו בכל זה ("ס'ניטא קיין צייט צו רעדן"), כיון שצדיקים ללכת לקבל פני משיח צדקנו, כ"ק מו"ח אדמו"ר – תיכף ומיד, ממש ממש ממש!...

(משיחת ש"פ וירא, ח"י מרחשון ה'תשנ"ב – בלתי מוגה |ההדגשה במקור|)

המדור מוקדש

ליזכר נשמת הרה"ג הרה"ח ר' חיים משה יהודה בהר"ר ירמיהו הכהן ולא"ה ע"ה בלוי

רב בית כנסת ומנהיג רוחני במשך ריבוי שנים – נפטר ביום ג' אייר ה'תשס"ג לסדר "אמור אל הכהנים" יה"ר שיקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והוא בתוככם, בגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש

ולעילוי נשמת

האשה מרת רוזה בת ר' יצחק מאיר ע"ה מיידנצ'יק

נלב"ע ביום ו', ערב שבת קודש פ' ויגש – אחר תצות היום – ה'תשס"ב

יה"ר שתיכף ומיד ממש יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והיא בתוככם, בגאולה האמיתית והשלימה

זוהי "מלחמת בית דוד" בימינו אלה

הסוג ד"אשר חרפו עקבות משיחך" אינם "אויביך ה" – אדרבה, הם יהודים לומדי תורה ומקיימי מצוות, אלא שאינם יכולים לסבול שיהודי אומר "אָט אָט קומט משיח", מכיון ששומעים כבר את פעמי "עקבות משיחך"!

זוהי איפוא "מלחמת בית דוד" בימינו אלו – לבטל את הענין ד"אשר חרפו עקבות משיחך", וזאת – ע"י הפצת המעיינות חוצה, היינו, שיוצא מד' אמות שלו, אפילו כאשר ד' אמותיו ב"ליבאוויטש"... והולך למקום ה"חוצה", ששם נמצאים אלו "אשר חרפו עקבות משיחך", ושם מפיץ את מעיינות החסידות!

(משיחת כ"ה מרחשון ה'תשמ"ה - בלתי מוגה)

בימינו אלו אין מקום לחשש שמא יחסר משהו בשלימות הברורים

מבואר בארוכה ב"שערי אורה" אודות החילוק שבין ב' אופני הגאולה, "בעתה" ו"אחישה" – שיש עילוי בגאולה "בעתה" שאז נפעל בירור כל ניצוצות הקדושה בתכלית השלימות [. . .], ולאידך, יש גם מעלה בגאולה באופן ד"אחישה" לגבי הגאולה "בעתה", כמבואר שם בארוכה.

ולעיקר, שבימינו אלו, לאחרי ש"כלו כל הקיצין" – יכולים כבר לדבר אודות המעלה ד"בעתה", מכיון שכבר עבר הזמן ד"בעתה" כו"כ פעמים... ובמילא, גם בנוגע לגאולה באופן ד"אחישה" – הרי בימינו אלו אין מקום לחשש שמא יחסר משהו בשלימות הברורים (דבר שהי' אפשרי בזמן שבו היתה האפשרות ל"אחישה" לפני "בעתה"), מכיון שגם ה"אחישה" הוא בזמן ד"בעתה" גופא!

(משיחת ליל כ"ה מרחשון ה'תשמ"ו - בלתי מוגה)

זה שאינו רואה בעיניו אינו משנה את המציאות

אמנם, עדיין יכולים לשאול על האמור לעיל שאצל כאו"א מישראל יכול להיות הענין ד"וירא אליו ה" – מדוע לא רואים הגילוי ד"וירא אליו ה" בפועל ממש?!

בעל יום ההולדת חזה ברוח קדשו את המעמד ומצב דימינו

א. כאשר רואים שישנו "סער גדול בים", "מלכיות מתגרות זו בזו"² – צריכים לדעת שהסיבה לכך אינה מפני שגוי א' הסתכסך ונעשה "ברוגז" עם גוי אחר, אלא "בשלי הסער הגדול הזה"², כדי שיהודי ידע שמש"ח צדקנו עומד לבוא, "הנה זה עומד אחר כתלנו"³, שכן, "אם ראתי מלכיות מתגרות זו בזו צפה לרגליו של משיח"!

ומכיון שיודעים ש"הנה זה עומד אחר כתלנו" – יש להזדרז "צופוצן די קנעפלאך פון דעם מונדיר" [=לצחצח את כפתורי המדים] (כלשון כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו⁴), שכן, "אוי ואבוי" ("אָך און וויי") יהי' כאשר יבוא משיח צדקנו וכל ששים ריבוא בני יעמדו ב"מסדר" עם "כפתורים מצוחצחים", ורק הוא יהי' היחידי – "יחיד בדורו" – ש"לא הספיק" לצחצח את הכפתורים!...

מה נשאר לו לעשות – "מצוה אחת" בלבד, כפס"ד הרמב"ם⁵: "עשה מצוה אחת, הרי הכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות, וגרם לו ולהם תשועה והצלה", כלומר, אם הגאולה היתה צריכה לבוא כעבור שני רגעים, הנה ע"י פעולה זו מביא את הגאולה כעבור רגע אחד בלבד, ובלשון הרמב"ם⁶: "מיד הן נגאלין", תיכף ומיד ממש, שהרי מדובר אודות פס"ד להלכה, ובהלכה לא שייך ענין של "צחות" ו"הלכה" ו"צחות" הם שני דברים מנוגדים!

ב. וכאמור, יש להזדרז בכל זה, שכן, "הנה זה עומד אחר כתלנו", ואין מה להמתין יותר! אפילו בזמן הגמרא אמרו שכבר "כלו כל הקיצין"⁷, ועאכו"כ בימינו אלו! וכל הענינים שהיו צריכים לעבור, חבלי משיח וכיו"ב – כתב אדמו"ר האמצעי⁸ בזמנו שכבר יצאו י"ח בכל ענינים אלו, ועאכו"כ לאחרי כל מה שאירע בדורנו – "לא תקום פעמיים צרה"⁹, הרי בודאי ובודאי שכבר צריכה להיות הגאולה האמיתית והשלימה באופן ד"בשובה נחת תושעון"¹⁰.

ובפרט שרואים בעליל שכל הסימנים שהובאו בגמרא ומדרשי חז"ל אודות עקבתא דמשיחא – נתקיימו בשלימותם בדורנו זה!

1) יונה א, ד. מוהרי"צ תר"פ-ת"ש (כפ"ח תשמ"א) ע' 95.

2) מדרש לקח טוב עה"פ לך לך יד, א. וראה ב"ר פמ"ב, ד.

3) הל' תשובה פ"ג ה"ד.

4) יונה שם, יב.

5) שם פ"ז ה"ה.

6) שה"ש ב, ט. וראה "קול קורא" שנדפס ב"הקריאה

7) סנהדרין צג, ב.

8) והקדושה" סיון תש"א. אגרות קודש אדמו"ר מוהרי"צ

9) ראה שער התשובה ח"א ספ"ה (ה, ב).

10) ח"ה ע' שסז. ועוד.

10) ישע"ל, טו.

1) יונה שם, יב.

2) ראה ל' הכתוב – נחום א, ט. וראה לקו"ש חכ"ג ע' 306 הע' 55.

3) יונה שם, יב.

4) יונה שם, יב.

5) שה"ש ב, ט. וראה "קול קורא" שנדפס ב"הקריאה

ומה שישנם כאלו שלועגים לזה כו' – הרי **אדרבה**: עובדה זו גופא מוכיחה שאכן נמצאים כבר בדור האחרון של הגלות, הדור שיזכה לגאולה – בהתאם לדברי בעל יום ההולדת בשיחתו הידועה אודות "מלחמת בית דוד".

ובהקדמה – שבענין זה רואים דבר נפלא, שאין שמים לב אודותיו, שלפני **למעלה משמונים שנה** חזה בעל יום ההולדת ברוח קדשו את המעמד ומצב **דימינו אלו** – נבואה גלו' ממש:

בשיחה הנ"ל מבאר בעל יום ההולדת שלפני הגאולה יהיו שני דרגות – דורות – של מחרפים: דרגא ראשונה (דור הראשון) – "אשר חרפו אויבך ה'"¹¹, אלו שמנגדים להקב"ה לתורתו ומצוותיו, ודרגא שני' (דור השני) – "אשר חרפו עקבות משיחך"¹¹, יהודים שבכללם הם "מאמינים בה' ובתורתו", ועד שיש ביניהם "פיינע בני תורה", ואעפ"כ, חלשים הם באמונת הגאולה, ועד כדי כך ש"חרפו עקבות משיחך", היינו, שמחרפים ומלעיגים מענין זה! והרי זה פלא גדול ביותר: מי הי' יכול לתאר לעצמו לפני שמונים שנה שתקום "ברי' משונה" כזו: יהודי ש"מאמין בה' ובתורתו", ואעפ"כ לועג ומחרף "עקבות משיחך"!

ותירה מזו: בשיחה הנ"ל מוסיף, שמלבד עצם הענין ד"אשר חרפו עקבות משיחך", מבארים הם את הדבר בטעמים של "יראת שמים" – האמת היא שזהו המשך ותוצאה מהדור ד"אשר חרפו אויבך ה'", אבל הם מלבישים זאת באיצטלא של "יראת שמים"...

ודבר כזה הוא הפלא ופלא: האמונה בביאת המשיח היא אחד מיוסודי הדת, י"ג עיקרי האמונה, וידוע פס"ד הרמב"ם¹² ש"כל מי שאינו מאמין בו (במלך המשיח) או מי שאינו מחכה לביאתו, לא בשאר נביאים בלבד הוא כופר, אלא בתורה ובמשה רבינו", ואעפ"כ, בא יהודי שמאמין בה' ובתורתו, ולועג ומחרף "עקבות משיחך", ולא עוד אלא שמלביש זאת באיצטלא של "יראת שמים"!

אמנם, בימינו אלו – קם הדבר והי' לעובדה מציאותית: ישנם יהודים שומרי תומ"צ "אשר חרפו עקבות משיחך": כאשר יהודי אומר שנמצאים אנו בזמן ד"עקבות משיחך", "הנה זה עומד אחר כתלנו" – אינם יכולים לסבול זאת, ועד שהם מחרפים ולועגים מזה! ולא עוד אלא שמחנכים ילדי ישראל ברוח זו – לחרף "עקבות משיחך", רחמנא ליצלן.

וכאשר שואלים אותם, היתכן, הרי האמונה בביאת המשיח היא מעיקרי הדת – יש להם תשובה מן המוכן: בודאי מאמינים הם בביאת המשיח [איך יתכן אחרת, הם הרי יהודים דתיים שאומרים "אני מאמין כו' בביאת המשיח"], אבל לפי דעתם, אין זה עדיין הזמן ד"עקבות משיחך", יש להמתין שנים רבות (רחמנא ליצלן) עד שתבוא הגאולה...

בודאי – אומרים הם – שסוף סוף, ברבות הימים, תבוא הגאולה; אבל **עכשיו** אין מה למחר... ובודאי שאין **לדרוש** מהקב"ה להוציא את בני' מהגלות, צריכים לשבת ולחכות, ובינתיים – "זאָלן אידן שטעקן אין גלות" [=שיהודים ישארו "תקועים" בגלות], רחמנא ליצלן! ומה צריכים לעשות – לרקוד לפני הגוי!

וגם טענה זו מלבישים הם באיצטלא של "יראת שמים": מכיון שלפני כמה מאות שנים היו יהודים שהוכרחו לרקוד – בלבוש "עור דוב" – לפני הגוי... הרי זו "הוכחה ברורה" שכך צריכה להיות הנהגה של יהודים!... ולכן, ממשיכים לטעון, כאשר מבקשים, ובפרט כאשר דורשים, מהקב"ה שתבוא הגאולה מיד, "משיח נאו" – הרי זה בניגוד לדרך שבה נהגו יהודים בדורות שלפנינו "לרקוד בפני הגוי"!

[. .] הנהגה כזו, ועוד במסוה של "יראת שמים", מוכרחת לבוא מה"קלוגינקער" [היצה"ר] בכבודו ובעצמו, היודע יפה להתעטף ב"איצטלא של קדושה"... כידוע פתגם החסידים ש"עשוי" הי' לובש "א זיידענע קאפאטע מיט א גארטל" [=סירטוק של משי וחגור באבנט]... יהודי שמתנהג ע"פ תורה יודע היטב ש"יהודי" ו"גלות" – הם דברים **הפכיים**! יהודי הוא בנו של מלך מלכי המלכים הקב"ה, ולכן, מקומו – אצל שולחן אביו המלך, וכאשר יהודי נמצא בגלות – אומרים: "אוי להם לבנים שגלו מעל שולחן אביהם"¹³!

ובנוגע לשיטתם אודות היחס כלפי הגוי – ישנו פס"ד ברור ברמב"ם באיזה ענין ואופן צריך להיות היחס של יהודי כלפי גוי: הרמב"ם¹⁴ פוסק שיהודי צריך להשתדל – בדרכי נועם ובדרכי שלום – לפעול על גוי שיקיים מצוות שנצטוו בני נח, ובהדגשה – ש"יעשה אותן מפני שצוה בהן הקב"ה **בתורה**"! ולא **לרקוד** לפני הגוי מפני שכך עשו **שלוש מאות שנה לפני** הדור דעקבתא דמשיחא!...

ומה שטוען שעדיין לא הגיע זמן הגאולה – הרי מפורש בגמרא¹⁵ "כלו כל הקיצין ואין הדבר תלוי אלא בתשובה", וא"כ, תעשה תשובה ואז תבוא הגאולה!... הוא זה שמעכב את ביאת משיח!... אלא שגם "גדלות" זו לא צריכים לתת לו!...

וכאמור, לפני שמונים שנה לא היו יכולים לשער שיהי' מצב ד"אשר חרפו עקבות משיחך" ע"י יהודים שומרי תומ"צ, וא"כ, העובדה שבימינו אלו רואים זאת במוחש – מהוה הוכחה נוספת שדורנו זה הוא אכן הדור השני שאודותיו מדובר בשיחה הנ"ל, דור האחרון ממש, שאז צריכים לעבור גם את הענין ד"אשר חרפו עקבות משיחך"!!! וכמפורש בחז"ל¹⁵: "אם ראית דור אחר דור מחרף ומגדף צפה לרגלו של משיח"!

ולא עוד אלא שבדואי שסוכ"ס "יערה עליו רוח ממרום"¹⁶, ויחזור בתשובה – בין אם רצונו בכך ובין אם לאו... ובלשון הידוע¹⁷: "כופין אותו עד שיאמר רוצה אני", ואז – קרינן בו "קריב אותו לרצונו"¹⁸, היינו שזובח את יצרו ונפשו בהמתית, ושב בתשובה אמיתית כו'. (משיחת ש"פ חיי שרה ה'תשמ"ה – בלתי מוגה)

13) ברכות ג, סע"א. 16) ע"פ ל' הכתוב – ישעי' לב, ט.
14) הל' מלכים ספ"ח. 17) ר"ה ו, א. וש"נ. רמב"ם הל' מעשה הקרבנות.
15) יל"ש עמוס רמז תקנט. פי"ד הט"ז. תו"כ ופרש"י ויקרא א, ג.
18) ויקרא שם.

המדור מוקדש לעילוי נשמת ר' **יצחק** ב"ר **יחזקאל** ע"ה **בן זכרי'** – נלב"ע ביום ה' ניסן ה'תשס"ג י"הר שתיכף ומיד ממש יקיים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והוא בתוככם, בגאולה האמיתית והשלימה

11) תהלים פט, נב. 12) הל' מלכים רפ"א.